

• שלומי בונדייק • צילומים: קובי קואזקס

היא נס בפני עצמה. "גולדרת' בלי חמצן", ובשל כך, בכל ששת החודשים הראשוניים של חייו שהתיי בתוך אינקובטור", הוא משוחזר. "חדרופאים אמרו לאמי שאם אצלlich לשרוד אשר עם פיגור שכלי כל ימי חי, אבל כמו שאפשר לדאות אין לי שום פיגור שכלי. רק שיתוק מרוחין", הוא מבahir בחוויה מנצחת.

השיותוק של בונדייך בעיקר בכך שמאלא. הוא צולע קמעה וידו השמאלית פגועה. גם ראייתו ושמיעתו בצד השמאלי חלשות יותר. אمنם המצב היה יכול להיות גורע יותר אך ניתן להבין בנקל עד כמה הלידה הטרואומטית עיצבה את חייו. "כשלית לכתה א' רצוי לשוחות אחרות לכיתה טיפולית, אבל אמא של הבהירה להם שאלמד בכיתה רגילה, וכך היה".

מבחןנה לימודית, לבונדייך הצער, שלמד במכללה אורט, לא הייתה כל בעיה, אך מבחיננה חברתיות הוא תמיד חש שהוא נאלץ להילחם כדי להיות אחד מכלום. "היתי ילד בודר למדר' גונתרטי כזה עד היום. אחוטי מספרת לי שאת הפסקות היותי מבללה בעיקר בכיתה שלה", הוא נזכר. "כשגעתי לכתה ה' המורה אמרה להורים שלי שאני צריך פיסיולוג ואבי הסכים אותה".

אחרי טיפול אחד בזיהור הפסיק לлечט אל הפסיכולוגיה והעדיף לפרוק את כל תחומיותיו באמצעות ספרי השירה שכתב. "תמיד אהבתلي לכתוב, אך אחרי שעברתי את שלב היימון התחלתי לכתוב שירים. מבע הרברים, בתחילת השירים היו בוסרים, אבל התעקשתי להוציא אותם לאור, ובגיל 17 כבר יצא ספר השירה הראשון שלו".

השיותוק אמן מגע מבחןיך בזיהור להתגיים, אבל מלבד זאת הוא המשיך לפרק קרימה. הוא למד באוניברסיטה לשון ופירסם שלושה ספרי שירה. במקביל הוא משמש עורך לשון נקון וכוה בפרס קוטשר לחקר הלשון. "בנוסף לכל אלה כתבתי גם סיפורים לילדים ולמבוגרים שטרם פורסמו", הוא הושף בוגאות.

התהווות שנגוזה

לצד עלי נשות
דרושים בדתנן
זרורות חיים
לצידת הפתחים
בדם קריש תהייבש
 מתחת לאדמה.

שבר מצוח מבטח למתחאים (מתוך:
שיר שכתב יאיר בזיהור לובר אהוי
ואהיינו)

שבעה חורשים שיופיע בזיהור שתק הוא בקורס הצלחה לכתוב או לעיר בור. המהשבות והגעויות לאיזו חיים ולאחינו רון שהתאבל לא הרפו. אלא שודוקא מתוך הכאב הגROL הוא קיבל החלטה לפرسم דודוקא עכשו את ספרו "החיים בבחירה", שנולד בהשפעת האסון. הספר נוצר, הוא מסביר, כדי לספק מענה לצורך של אנשים שמתקשים לשרוד בעולם הקשה. "החיים שלנו יקרים מדי מכדי לקלקל או להרוו בכאב. "אנחנו אומרים השבוע בכאב. זקנים למדrix טוב וממוקד שיעזר לנו לעוברו אוותם בклות יחסית. דודוקא בעקבות מה שקרה להווים אהי ולרון אהיני, הבנתי שאני חייב לשורר. אני מרגיש שהאפשרות היחידה שנותרה לי היא לשורר ולעוזר למי שנמצא במצב רומה לזה שם הוא בו".

יאיר בזיהור קטן מאהיו חיים ב-14 שנים והעריץ את האחין הגודול שלו רון. "אני אוהב את חיים אהוי מאוד. לאورد כל השנים הוא הראה לנו כלנוichel עוד הוא בסביבה הכל יהיה בסדר, אבל בסופו של דבר הוא נשבר ועכשו שום דבר לא בסדר".

זה קרה בחודש يولיה האחרון. רון החל בעבודה חרשה סמאטה, קיבל נשק, ואחרי כמה שעות ירה בעצמו באמצעותו. אהיו, שהתגורר עמו, בישר לאביהם - חיים בזיהור, מנהל אגף הביטחון של מעלה ארומים, על שירע. האב נסע לירדה, שם לקחו ממנו שוטרים שהיו במקום את נשקו האישי. ממש המשיך בחוזה למעלה ארומים, נכנס לבית קפה וביקש ממabitח המועסק אצלו את נשקו האישי. בזיהור נכנס לדרכו וירה בעצמו.

השירים שריבאו את הנפש

ברגע דרי אשן אין לך מבין.
אין לך טובס את גול דשעת.
דקות עזירות וחשיפה רק מתגברת
סבוי ננטצת, פוערת חרד עמק
צליות מדממת
ונען אינך מבין.
וחשוף
ולשפט הדעת
פוצע
קורע את הדממה. (מתוך: צלקת / יאיר בזיהור. שיר שנכתב לזכרם של חיים ורוני בזיהור)

פעמים רכות בשיטה נראה כי יair בזיהור, שהה בין הנקנים לפסגת תל-

ה חיים בבחירה
האזור האקדמי מופע רגע

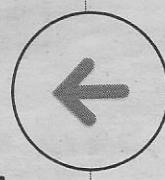
ו של בזיהור

הא מסטס עורך לשון נוקח חכ' בפרש
קוטר לחקר הלשון. "בנוסף לכל אלה
כתבתי גם סיפורים לילדים ולמבוגרים
טרם פורסמתי", הוא חושף בוגאזה.

התכווה שנגוזה

לצורך עליי נשות
דרושים בחתונרכובית
צזרות חיים
לצדר את חמימות
ברם קריש תטיבש
מתחת לאדרמת.
שבר מזינה מטבח למתחאים (מתוך:
שיר שבtab יאיר בז'חוּר לוכר אהוי
ואחיןנו)

משפחה בז'חוּר הייתה אחת המשפחות
הבולטות במעלה אדומים. "המציג הזה
שיקף את האופן שכוב חיים ניסה
לשדר לנו את מה שנותרחש
במשפחה", מסביר יאיר. "רוֹן
סיפר לי על כל הקשיים שלו,
ואני זוכר שהוא הסביר לי שהוא
לא רואה סיבה לקום בבוקר. כשהי
ראשי מעט כדי להבין למה הוא מרָ
גיש כהה, הרגשתי שמצד אחד הוא רוצה
להסביר את רצונו אבי, ומצד שני הוא
מרגש שהנפש שלו אבודה", נזכר יאיר.

בפרק הראשון איך מבין
אין תופס את גודל השעט.
דקות עזירות והפעלה רק מתגברת
סבוי נגאנצט, פוערת חדר עמל
צלהת מדממת
ועדינו איןיה מבין.
וחשכט
חשכט חזה
פוץץ
קורע את הדקמה. (מתוך: צלקת / יאיר
בז'חוּר. שיר שנכתב לזכרם של חיים
רודין בז'חוּר)

פעמים רכבות בשיחה נראה כי יאיר
בז'חוּר, שהיה בן הוקנים לחמשת ילדי
המשפחה ואחיו הקטן של חיים, מבין
היטב מה עבר על אחינו הגROL,
רוֹן. ניכר כי חווית המצוקה
ואוברו הרך פקדה אף אותו
במהלך חייו. "עד שהגעתי לגיל
30 ניסיתי לעשות כל מה שא-
נשים אמרים כדי לרצות אותם.
למולוי, בגיל הוה החלתי לצוד ברדי-
קי, וכשראן הגיע לגיל 20 קיוויתי מאד
שהוא ינהג כמוני", הוא משתף.
העובדת שיאיר בז'חוּר הגיע לגיל 30

חAIM נACHMAN BIALKI

הסופר והמשורר יאיר בן-חור
איבד בקץ האחרון את אחיו
חיים ואחינו רון, שהתאבדו
באותו יום בזאת אחר זה •
לאחר חודשים קשים שבהם
התקשה לתקן הוא מוציא
עכשו ספר חדש, 'ה חיים
כברירה', שנכתב בהשכלה
האסון שפינה את חייו • "גם
אני עברתי חיים לא קלים,
אבל דוקא בעקבות מה
שקרה לחיים ולרון הבנתי
שהאני חייב לשroud"

בALKAN

בALKAN

ט

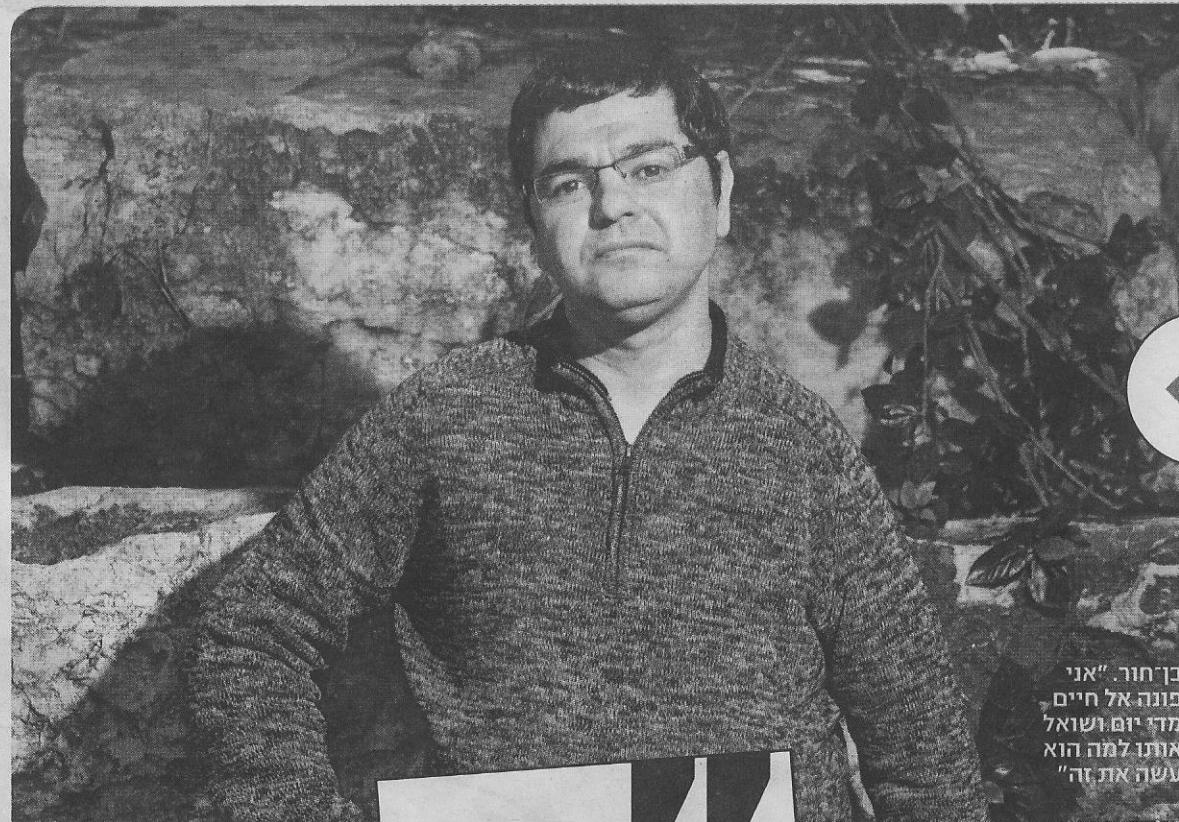
להתאבר, ולכון אני יודע שאיש אינו
אשם במא שקרה".

בוחר לחיות

"אתם בחורתם במות. אני לא מפץ
בים עם זה, אני מתנגד לתוקף לכם
חירותכם, אני מוחה נמרצות, ולו היה
הדבר תלוי בי הייתי עושה הכל למני
נוע את התאבדותם ולהニア. אתם
מלעתשות זאת, אבל... אני לא יכול
לעשנות שום דבר. אתם כבר לא כאן,
וז עובדה. קיבלתם את מה שרצותם.
אתם בחורתם במות, אני יכול רק
לכבד את בחורתם, אם אפשר לכבד
בחירה קשה כל כך - ואולי לכבד
איינש הAMILה המתואימה למצב זה -
או אני יכול רק לקבל את בחירתם
ולחשלים אתה. אבל אני בוחר בחוים,
אני בוחר לחיות, לנצח תישארו בלבוי
למות. או ברשותכם, במחילה מכם,
אני רוצה לחיות, ואני ממש לא רוצה
ותמיד אזכור אתכם אבל אני רוצה
לחיות, אני אוהב לחיות וממש לא
מתכוון למות בקרוב. אני מניה לעבר
ומתקדם אל העתיד בתקווה, בחוינות
וב敖יפות". (מתוך: הרהורים על
הבוחרים להתאבר)

הכתינה על האסון הביאה את יאיר
בנ-זיהור למסקנה אחת עיקרית. "היה
לי ברור שאני לא אשבר, ועל אף כל
הקשישים שאני חווה בחוים לא אהיה
כמו רון והיים. נאבקתי כדי לקחת את
כל הכוחות שלי ולהבין שאני רוצה
להישאר בחיים", הוא מבהר. "החלמתי
שאני לא יכול לשנות את העבר, אבל
זה הזמן של להביט עלייו אחרית וגם על
הדרך שבה החיים שלי ייראו".

בגיל 41 הוא החליט להוציא ספר
מסוג חדש, שאotto כינה בשם המצمرר
ורב-המשמעויות "חחיים כבירה" - המי-
רבון המזרב לנטומן וטומן. "הpurpose
מוחון"

בן-זיהור. "אני
פונה אל חיים
מי יופת ושאל
אותו למה הוא
עשה זאת זה."

להבין אבל העדפת לבחור לברית, לה-
תאמך, לעצם.
יכלט לדרים את התחושה לשלח יד
רפיה ולהתמוך ביכולת להתמודד, יכלת
לחיות אבל נפשך חייפה בתרה לה-
תבודד, להתאבד, להתפרק.
יכלט לבחור בחוים להשען על קירוז
ביתך לדבר, לשתח, לספער לחיות
עם פין שאתך יכולת לחיות יכולת -
(מתוך: ובחורת / יאיר בנ-זיהור)

נולדתי בלי חמצן,
ובשל כך בכל ששת
החודשים הראשונים
של חיי הייתה בתוך
אין-קובטור. הרופאים
אמרו לאמי שאם
אצליך לשוד אשר
עם פיגור שכלי כל ימי
חי, אבל כמו שוניתן
ראות אין לי שום
פיגור שכלי רק שיתוך
מוחון"

אחרי תקופה ארוכה של עצב וכאב,
בתחלת הקיז, דזוקה היה נראה כי
רונן מתחיל לחזור לעצמו. "רונן החזיק
מעמד בוגיות, ובירוק הוא מצא עבו-
רה במודיעין האורי. התחששה ממש
פחה הייתה שהוא מצליח את
עצמו, אבל בתוך תוכי ירעתי היטב
שדברים כאלה לא מסתדרים כל כך
מהר. גם אמרתי לאבא שלי שוכבה
לשימם לב למצבו של רון", נזכר יאיר.

**"היותי עושה הכל
כדי לשועות"**

גואג'וּם גאנט

ט-
ט-
ט-
ט-
ט-
ט-
ט-
ט-
ט-

הדרך שבה החיים שלי ייראו".
בגיל 41 הוא החליט להוציא ספר מוגדר דרש, שהוא כינה בשם המזמר ורבי המשמעות 'חווים בכחיה - המיד ריך המקוצר לשקט נפשי'. "הווים שלנו יקרים מידי לקלקל או להרוש אותם. אנחנו ווקאים למוריך טוב וממוקד שיעור לנו לעبور אותם בקיות יחסית".

הספר, שייצא לחנויות בעוד שבוע עים, כולל הגיגים פילוסופיים רבי עומק ומכל משפט חוכמה ו-13 מאמרם בנושאים שונים. "חשוב לי להציג כי העבודה על הספר הchallenge לפני כשנים, אבל המוטות של חיים ושל רוח חידר את הצורך שלי לפרט יותר בזוהר ריסקה את יאיר. "התקשרתי לתפקיד. הרגשתי כאלו הכל מתרשם מסביבי. לא הצלחתני לעזוב במשר חורשיים. לקוחות חיכו לעובודה שלי אבל לא הייתה מסוגל לעובוד. לא הצלחתי לכתוב כלום, ובבקורה הזאת הבנתי שהדרך שלי היא פשוט לפרק את כל מה שקרה".

"אני פונה אל החיים מדי ים ושאל אותו למה הוא עשה את זה ומה יצא לו מזה? אני יודע שעולמים לא אקבל על כך תשובה, אבל אני מוסיף לשאול כי זו הדרך היחידה שלי לתקשר עם אחיה האחוב", הוא חושט.

המטרה של הספר איננה מסתכמת בספריה המקורית הפורטוי והעצוב של משה פחת בז'הו. הרצון האמתי של יאיר בז'הו הוא להציג את אלף האנגים שמתובבים עם מזוקות כמו שהיו לא-חיים ולחיננו ושוקלים לבחר בפתרון האקורדי ביתר. "העזה שלי לכל אותן המתלבטים היא לא להסתיר דבר. אל תתביחסו במזוקות שלכם. ספרו על כל דבר טוב שיש לכם בחיים. תפרקו ואל תהססו לצעוד בדרככם. ברגע שהוא קרה, אני בטוח שתבחרו בחיים".

פער השנים בין חיים ליאיר עמד על 14 שנה ולא אפשר חבורות קרויה בה, אך עם השנים הם התקרכבו מזורן מקום של דאגה הדגדית. יאיר דאג לדרזון ומספר על כך לאחיו, ואילו חיים דאג מכך שייאיר מסרב להתחנן. "סבירתי לו שאני לא נמצא במצב הזה שבו אני מסוגל להתחנן ולהביא ילדים, אבל זה היה בנויג לדרכ שבה הוא ראה את העולם", הוא נזכר. התהברות היפה של חיים ושל רון בז'הו ריסקה את יאיר. "התקשרתי לתפקיד. הרגשתי כאלו הכל מתרשם מסביבי. לא הצלחתני לעזוב במשר חורשיים. לקוחות חיכו לעובודה שלי אבל לא הייתה מסוגל לעובוד. לא הצלחתי לכתוב כלום, ובבקורה הזאת הבנתי שהדרך שלי היא פשוט לפרק את כל מה שקרה".

יאיר התחליל לכתוב בהדרגה על מה שהוא חווה ועל ההרהורים הקיומיים שלעולם אותו מאוז האסון. "תחושים רבות התערו בכוacial. מצד אחד חשתי שהם חשו שנספנס היתה חלה והחטי ליטו לוטר, אבל מצד שני הרגשתי תחששה מורה שרока חיים, שתמיד היה חזק – נשבר, ואילו אני, שתמיד הייתה היחי החולש, ערדין כאן".

הייו לך גם ייסורי מצפוני? "וראי. השאלות עולות כל הזמן. שאלתי את עצמי אם יכולתי לעשות משחו יותר מההשיטה", הוא מודה. "עם זאת הגעת ליידי הבנה שמי שגמר אומר לבכו להתמודד, לא ניתן להציג אותן. בסוף הוא ימצא את הזמן שלו

**חיי, אבל כמו שניתן
לראות אין לי שום
פייגור שכלי רק שיתוק
מוחין"**

**חיבים כתוב הودעה
בקבוצת הווטסאף
המשפחתיות שבה הוא
נפרד מכולנו ומסביר
לנו עד כמה הוא אהב
אותנו. והוא ביקש
סליחה מרונו וסליחה
מןנו. לרוע המזל הייתה
עסוק בזמן שקיבלו
את ההודעה ולא
פתחתי אותה בזמן
אמת אלא רק בעבר
רביע שעה"**

הוא אהב אותנו. הוא ביקש סליחה מרונו וסליחה מנו", משחר יאיר. "לרווח המזל הייתה עסוק באותו שקייבתו את החוויה ולא פתחה אותה בזמן אמיתי. רון חיים התפרק. "אני בטוח שתיים היה במצב עדין מכחנה נפשית, אבל ברגע שהוא התמודד הוא כבר הבין שהוא לא יכול היה התואוש מהאסון הזה", הוא מסביר. "חיבים כתוב הודעה בקבוצת הווטסאף המשפחתיות שבה הוא נפרד מכולנו ומסביר לנו עד כמה

לשימים לב למצבו של רון", נזכר יאיר.

**"היהתי עוצה הכל
כדי לעזות"**

**בז'הו נמות מעת
גימות קאצט
מיות דק
ויקטר-מווער,
מייטה קטנה
חסרת חשיבות
בעדרת ממשימות
ונחדור
ואיש לא ורגיש. (מתוך: מילה שלו.
שיר שבtab יאיר בז'הו לזכר אהיו
ואחינו)**

מי שודיעו ליאיר על האסון היה אביו, ששכל את בנו ואת נכדו ביום אחד. "אבל התקשר אליו כשהוא ממדר בכבי, ואמר לי שצרכתי כשקבعطي שהתרחקה במקרה של רון תסתומים באסון", הוא משחר. "אני וזכר שאם רתני לו שرك בפעם הזאת עשה הכל כדי לטעת. כואב לי שבסוף הוא לא הצליח לקחת על עצמו את משא החיים ולא החזק מעמד".

כיאה לאב ולבן בכור, חיים וرون היו קשורים מאוד זה זהה. רון העידץ את אביו שהשרה עליו רוגע וביתחון, ואילו חיים עשה הכל כדי ליזבב את החוויה של בנו. ברגע ההתמודדות של רון חיים התפרק. "אני בטוח שתיים היה במצב עדין מכחנה נפשית, אבל ברגע שהוא התמודד הוא כבר הבין שהוא לא יכול היה התואוש מהאסון הזה", הוא מסביר. "חיבים כתוב הודעה בקבוצת הווטסאף המשפחתיות שבה הוא נפרד מכולנו ומסביר לנו עד כמה